

IV.

родъ достоенъ за наказаніе и чакашъ хубаво да са смаже за да му са изпростятъ грѣховеѣ? Да ли го намѣри пакостникъ, вѣроломъ, крѣвникъ, грабителъ, нечестивъ, и глѣдашъ да са затрие отъ лицето на земята? Колко ижти му показа твоето христіанско човѣколюбіе и той ти са показа непризнателенъ? Колко ижти му доде на посѣщеніе и той та непосрѣчна и не прие съ, много ижти, похвалното отъ тебе гостоприемството? Защо, Европо, за каква политика допусна ти да са покріе съ крѣви и огньове злощастната Българія, да са смали числото на населеніето на толкова градове и села, да останатъ толкова полета пусти и безплодни, и тая мила, прекрасна и богата земя, защо остави да преобжрнатъ на пустиня, на египетски катакомби, ижлни съ човѣшки кости, на които изглѣда ужасава животъ?! оплаквамъ, Европо, оплаквамъ твоето хладнокрѣвіе, кое ти показа камъ единъ смазанъ народъ, камъ единъ такавъ народъ, кого би заджжила и би го направила вѣчно признателенъ, ако би му станала въ едно таково време, отъ малко малко, защита! Ахъ, защо не е имало въ тебе повече Гладстоновци и Странгфордовци!

Дунаве, Дунаве, ти който другъ ижтъ тихо и бистро течеше, зашто е сега воджта ти развжлнувана, мжтна и крѣвава? . . Другъ ижтъ влечеше салове и пароплуви, а сега какво виждаме? — човѣшки трупове, части отъ човѣшки тѣла. Ахъ, не знаешъ, Дунаве, ти минувашъ край злочеста крѣвава страна, и безъ да